

Voorwoord.

Een nieuwe jaargang van het Tijdschrift voor Tandheelkunde vangt met dit nummer aan. En wel onder eenigszins buitengewone omstandigheden. Omstandigheden, welke de Redactie nopen eenige woorden te richten tot hare abonnés; in 't bijzonder tot hen, die reeds jaren lang als zoodanig mogen worden beschouwd. Juist tot hen omdat zij gewoon geraakt zijn het Tijdschrift geregeld te ontvangen tegen een prijs, die van den aanvang der uitgave af tot op heden / 5.50 bedragen heeft. In dezen prijs moest verandering gebracht worden om de eenvoudige reden, dat de Redactieleden niet langer wenschen voort te gaan met telkenjare uit eigen zak het finantieele tekort, dat nu eens meer, dan weer minder bedraagt, aan te zuiveren.

Deze, hunne opvatting behoort als billijk te worden aanvaard. Zij toch geven reeds hun vaak zeer kostbaren tijd en hun vaak nog kostbaarder werkkraft. Dus is het niet anders dan welvoegelijk, dat de gezamentlijke lezers en adverteerders, zij die door de bank genomen niet anders dan op verschillende wijzen voordeel trekken, de kosten betalen. De Redactie ziet dit volkomen in en al is zij overtuigd dat eventueel niet tevergeefs opnieuw een financieel beroep op hare leden zou kunnen gedaan worden, toch mag het niet opnieuw zoover komen. Derhalve abonnementsverhooging.

Men denke evenwel niet, dat hiermede de zaak voor de Redactie gewonnen is. Voorloopig althans blijft er finantiëel risico bestaan. Onze hoop is gevestigd op het van heden af maandelijks verschijnen van het Tijdschrift. Wat twee voordeelen belooft:

1°. Het finantieele voordeel, dat gepaard zou gaan met

het grooter worden van den lust tot adverteeren in de daarvoor bestemde rubriek, die dusdoende vaker opengesteld is;

2°. Dat het Tijdschrift aan populariteit zal winnen, wanneer het vaker onder de oogen der lezers zal komen. Iets wat twee gevolgen oplevert:

- a. het tijdschrift is gemakkelijker te lezen als het volume niet te omvangrijk is;
- b. de lust tot medewerking zal toenemen.

Kortom, de band tusschen lezers en Redactie wordt nauwer toegehaald. Vaker en inniger komt er contact; dit achten wij niet van geringe beteekenis. En naar ons inzien wegen de voordeelen wel op tegen de kleine verhooging van het abonnement.

Wel brengt het verdubbelde verschijnen meerdere exploitatiekosten mede, doch wij meenen dat deze door de rijkere vloeiende bronnen zullen worden gecompenseerd.

Aan het uitbreiden van den redactiestaf kan evenwel nog niet worden gedacht, om de eenvoudige reden, dat wij den toestand nog zoo précair achten, dat wij eventueele nieuwe leden niet aan een eventueel échec kunnen blootstellen.

Wat wij wel kunnen en wat wij wel doen, dat is aanspraak maken op aller medewerking. In de eerste plaats door abonné te blijven, ook als men meent dat de inhoud van het Tijdschrift nog voor verbetering vatbaar is. Iets wat de Redactie het laatst zou ontkennen of bestrijden. Doch men blijve niet aan den wal sturen. Dat in de eerste plaats de critici zelf in zee steken, om door hunne medewerking te toonen, dat de grootte van hun mond in verhouding sta tot hun kennis, werkkracht en geschiktheid want men vergete nooit, dat de Redactieleden alléén het Tijdschrift niet kunnen vullen; dat dit niet op hun weg ligt. Ieder, die meent van dienst te kunnen zijn melde zich aan. De Redactie huldigt de gastvrijheid.
